

§ 5.

Overtrædelse af Forskrifterne i denne Lov eller de i Medfør af samme udfærdigede Bestemmelser straffes, for saa vidt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed maatte falde ind under strengere Straffebestemmelser, med Bøder fra 20 til 1,000 Kr., der tilfalde Statskassen, hvorhos de paagældende Kødvarer ville være at konfiskere ved Politiets Foranstaltning.

I Gentagelsestilfælde fordobles Bøden, og kan Straffen under skærpede Omstændigheder bestemmes til Fængsel, i hvilket Tilfælde Dommen bliver at offentliggøre ved Politiets Foranstaltning.

Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 6.

Denne Lov, der træder i Stedet for Lov af 22. Marts 1897 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød, træder i Kraft den 1. September 1903.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Uagtet det utvivlsomt maa erkendes, at Loven af 22. Marts 1897 om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød i det hele og store har virket ret tilfredsstillende og bidraget til at styrke vor Kødomsætning med Udlandet, lader det sig dog ikke nægte, at den bestaaende Ordning frembyder visse Mangler, som det vilde være saavel i Exportens som i den almindelige Sundheds Interesse at faa afhjulpet. Ved nærværende af Regeringen udarbejdede Forslag, der, efter at have været forelagt for det kgl. danske Landhusholdningsselskab samt for Repræsentanter for de landøkonomiske Fællesforeninger og Andelsslagteriernes Fælleskontor, fremkommer med Tilslutning fra disses Side, er der taget Sigte paa Afhjælpning af de paagældende Mangler, i hvilken Henseende bemærkes følgende:

Bestemmelserne i Loven af 22. Marts 1897, jfr. den dertil sig sluttende Bekendtgørelse af 15. Juli 1901 angaaende Udførsel af Hornkvæg, Faar og Svin i slagtet Tilstand, maa anses som utilstrækkelige, for saa vidt angaar det Kød, der af Udførselskontrollen findes absolut uskikket til Menneskeføde. Medens det nemlig ganske vist paahviler Udførselstilsynet at forhindre, at saadant Kød udføres i fersk eller let saltet Tilstand, indeholder Loven derimod ingen Hjemmel til at destruere det eller gøre det uanvendeligt til Menneskeføde. I Følge den bestaaende Ordning maa Ejeren anses for berettiget til at faa sligt

sundhedsfarligt Kød tilbageleveret; men herved er Døren aabnet for den Mulighed, at Kødet i stærkt saltet (o: gennemsaltet) Tilstand — og altsaa uhindret af Udførselskontrollen — kan blive Genstand for Export, ligesom det ej heller ubetinget vil kunne forhindres, at det afhændes her i Landet, særlig i Form af Pølser. Det turde være indlysende, i hvor høj Grad en slig Trafik er egnet til at skade vor Export; Erfaringerne fra den i afvigte Sommer i Norge rejste Bevægelse mod Indførselen af det saakaldte „Tøndekød“ have noksom vist, hvilken Fare der paa dette Punkt kan true Kødudførselen. Med Hensyn til den indenlandske Omsætning gælder det ganske vist, at Sundhedsvedtægternes Bestemmelser i mange Tilfælde ville kunne hindre Forhandlingen af Kød, der er erklæret for utjenligt til Menneskeføde. Men uden for Vedtægtsomraadet — altsaa særlig mange Steder paa Landet — vil Forhandlingen kunne foregaa ganske uhindret, og Befolkningens Sundhed maa da siges ad denne Vej at være alvorlig truet. Det er ud fra disse Betragtninger, at Regeringen i Lovforslagets § 2 har optaget en Bestemmelse, der giver Udførselstilsynet den fornødne Myndighed til at uskadeliggøre Kød, der i Følge dets Beskaffenhed maa anses som utjenligt til Menneskeføde. De nærmere Regler angaaende den Fremgangsmaade, der i denne Henseende bliver at følge, ville være at fast-